

Naročnina za celo leto
2 K.

Posamezna številka velja
6 vin.

Naročnina se tudi na
pol leta plačuje in se
mora poslati vnaprej.

Cena oznanil je za eno
stran 64 K, $\frac{1}{2}$ strani
32 K, $\frac{1}{4}$ strani 16 K,
 $\frac{1}{8}$ strani 8 K, $\frac{1}{16}$ strani
4 K, $\frac{1}{32}$ strani 2 K, $\frac{1}{64}$
strani 1 K.

Pri večkratnem oznanilu
je cena posebno znižana.

Stajerc.

Slava Tebi, ki si nas kmetje ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Za oznanila (inserate)
uredništvo in upravni-
štvo ni odgovorno.

Uredništvo in uprav-
ništvo je v Ptuj v
gledališkem posloplju
štev. 3.

Štajerc izhaja vsaki drugi
petek, datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastoj.

Rokopisi se ne vračajo
in se morajo najdalje do
ponedeljka pred izdajo
dotične številke vpsolati.

Štev. 4.

V Ptuj v nedeljo dne 18. februarja 1906.

VII. letnik

Kolike važnosti je novi vo- lilni red za kmeta?

V drž. zboru so se zopet zbrali zastopniki vseh 5 kurij in takrat jih čaka velevažna naloga, namreč rešiti novi volilni red. Razni narodi naše ljube Avstrije hočejo se tu okoristiti z novimi mandati. Odločilna ura se bliža in vlada bo kmalu predložila gotovi načrt o volilni reformi. Hudi boj se bo vzdignil proti temu načrtu in tako veleposesniki kakor Poljaki hočejo volilno reformo na vsak način preprečiti, kajti obojni bodo največ izgubili, ako se volilna reforma uveljavi. Oglejmo si tukaj na malo, koliko bo novi volilni red koristil kmetu koliko mu ž njim pride na bolje, kakor z dosedanjim. Dozdaj so volili kmetje po starem volilnem redu v kmeti skupini 129 zastopnikov, v peti kuriji so jih pridobili okoli 20, tako da imajo zdaj v drž. zboru oboli 150 zastopnikov, t. j. dobra tretjina vseh državnoborskih poslancev. Ako se ti zastopniki skupno poprimo za kmete, in sicer brez ozira na narodnost — kmet je kmet, naj je Nemec ali Slovenec — dosegli bi lahko vse! Toda, kaj tisti delajo? Preteplejo se v bedastem narodnem boju za „bindi“, pemiš in dajč“ med seboj so zmiraj razdvojeni. Strogo in zedinjeno brez ozira na narodnost pa postopajo le tedaj, kedaj gre za njihov žep. Zakaj pa neki tako? Eдино zato, ker niso močje iz kmečkega stanu, temveč so kmetom pri volitvah od drugih stanov vsiljeni. Kaj kmetom pomaga, ako si pridobijo 300 ali še več poslancev, če pa se tisti zmiraj le v neumnem narodnem boju norčujejo, to pa seveda na kmečke stroške in na kmečko škodo! Dvomljivo je torej, ali bo novi volilni red kmetom na boljše. Dokler ne preneha pri različnih volitvah dosedanja huckarja od strani nepoklicanih kmečkih parazitov, je vse zastoj! Tu ne pomaga ne stari, ne novi volilni red!

Naše mnenje o novem volilnem redu je to le: Posamezne kurije naj bi ostale, kjer treba, predručile. Vsak stan, kolikor jih je v državi, naj bi volil svojo število poslancev iz svoje sredine. Duhovnikom, uradnikom, učiteljem, trgov-

cem, obrtnikom, kmetom in delavcem naj bi se v posameznih kurijah odločilo primerno število poslancev, katere bi naj vsaka kurija za se volila. Postavno oestro naj bi bila prepovedana vsaka agitacija in šuntarija iz ene kurije v drugo, kakor se to godi pri sedanjih volitvah v kmeti skupini. Pri kmetiških volitvah, bodisi državnih, ali deželnih, občinskih itd. se godijo največje krivice, najnesramnejše se tu postopa. V prvi vrsti tu, žalibog, neopravičeno, nepostavno in sebično postopajo prvaški dohtarji in deželna duhovščina. Kaj, vraga, imajo tisti tukaj opraviti, mar kmetje nimajo svojih možgan, mar vsako kaplanče že razume in vé, kje kmeta črevelj žuli! In ako bi tudi znal za kmečke težnje in težave, za kmečka bremena, ali mu jih mar hoče tak „gospod“ odvzeti ter mu olajšati njegov neznojni položaj? Ali ima res vsak tak duhovnik-politikar in prvaški dohtar srce za kmeta? Pokazal je to že kedaj prvaški dohtar in duhovski stan, da s kmetom v istini prisrčno čuti ter mu želi pomagati? Ne, nikdar ne! Duhovnik in prvaški dohtar želim imeti kmetiča pod svojim jerobstvom, želim ga v vsem nadzorovati, zato se mu vsiljuje pri vsaki volitvi, kakor bi bil kmet kak nerazsoden in neveden otrok, in to je za kmeta sramotilno, tega kmet ne bo več pripušal. Ali tu porablja klerikalizem in prvaštvo vsa, tudi nedovoljena in nepoštena sredstva, da si le ohrani gospodstvo nad ubogim kmetičem. Prižnica, spovednica, šola, Najsvetejše, laži, podkupovanje, obetanje nebes, strahenje s pekлом, pritiskanje klerikalnih posojilnic, narodni shodi, vse je na delu tudi pri najneznatnejši občinski volitvi! Gg. prvaški dohtarji, župniki, najmlajši kaplančki brez vsake življenjske izkušnje, brez politične sposobnosti in zrelosti, imajo tu po navadi prvo besedo, nikdar jim ni pot predolga ali preslaba, nobena bajta jim ni preumazana, cele noči včas loviyo zase volilce. Najpoštenejše močje se tu na postenju nesramno blatijo, največji goljufi, prešestniki in nečistniki so pa v časi tem gospodom najzvestejši pajdaši, saj je n. pr. znano, da je pred malo

leti sedanjí drameljski župnik upil: Tistega Z... morate voliti, to je naš mož, in tisti „župnik v mozi“ je imel sestro svoježene, torej svoj o svakinjo že dva nezakonska otroka! In drugi tak mož drameljskega župnika, ki ga je tudi na vse kriplice hotel imeti v obč. odboru, je pri zgradbi farovških hlevov opeharil farane za par tisočakov! Vse to župnik vé, ali ker sta ista podrepnika, župniku vdana in storita vse, kar župnik in kuharica želita, potem sta takoj lahko „izgledna katoliška moža!“ In po drugih krajih niso razmere poštenje in boljše, pišemo to iz lastnih izkušenj! In tako se dogaja, da se izvrši veliko volitev ne po prosti volji volilcev, temveč po receptu prvaškega dohtarja, župnika in kaplana. Ali s prvaškim dohtarjem in s farjem ne dosežete nikdar sreče in uspeha v politiki. Toda, vrnilo se zopet k novemu volilnemu redu! Razloček med stari dosedajnim in novim volilnim redom za kmete bo le ta, da kmetje ne bodo več ustmeno volili, temveč bodo volilne listike, večinoma od tistih farizejskih hinavcev izpolnjene, oddali volilni komisiji. Drugače bi bilo seveda, ako bi se vsaka volilna agitacija, kakor smo že omenili, postavno oestro prepovedala in kaznovala.

Videli smo, kako postopajo združeni delavci za izboljšanje svojega položaja in svojega obstanka, to je najjasneje pokazal 28. november lanskega leta. Tisoče in tisoče delavcev se je združilo brez ozira na narodnost, brez ozira na vero, ter zedinjeni so terjali novi volilni red, in zedinjeni, brez ozira na narodnost, bodo tudi volili ter tudi vse dosegli. Tu ne vpraša drug drugega, si-li ti Nemec ali Slovenec! Delavec sem in to zadostuje, ali si Nemec ali Slovenec, Oger ali Italijan, ali celo nemškutar — v celi državi so vsi delavci združeni, in odtod izhaja tudi njih velikanski vpliv na javne razmere, njih mnenje in njih zahteve morajo tudi ministri — hočeš, nočeš — upoštevati. Da, v slogi je moč! Edini so tudi drugi stanovi, kedaj se gre za njih lastno korist in mi jim tega ne zavidamo, mi bi si le na njih imeli vzeti izgled. Zedinjeni so uradniki, učitelji, duhovniki, dohtarji, zedinjen je vsak stan za se in svoj žep, zedinjeni pa so vsi skupaj in sicer trdno, kedaj se gre,

jezik se nekaterim po nepotrebnem giblje. Oprostite mi mnogo odkritosrčnost. „Jezik je sicer majhen ud, a je že veliko hudega napravil“, pravi sv. apostol Jakob. In v sv. pismu St. Zaveze beremo: „Bolje je z linterinom v puščavi stanovati kakor s kako prepirljivo ženo biti pod eno streho“. Potrpi malo, ne misli, da imaš vselej ti prav, molči, če se morda mož kje zamudi in pride nekoliko siten domu in videla boš, da ti bo mož hvaležen in lep mir bo ostal med vama.

9. Oblači se skrbno in snažno po svojem stanu, če tudi priprosto. Vsaka žena ne more imeti drage in lepe obleke, ali čisto in snažno oblečena lahko hodi vsaka. Skrbi, da bo tudi po hiši vse v redu in čedno. Ako mož vidi po hiši le nesnago, rajši gre od doma proč — v krčmo!

10. Pred vsem pa bodi bogaboječa, toda zavoljo Boga, ne zavoljo ljudi. Z Bogom vsako delo začni in z Bogom končaj, srečno boš živela po vseh potih svojega življenja.

Ako se boš, ljuba gospodinja, po tem ravnila, po tem bo tvoje zakonsko življenje paradiz, po rožicah bota hodila in tudi v britkih urah življenje bosta našla vsele medsebojno tolažbo. Če dva nista žalost, to je polovična žalost, če dva uživata veselje, je dvojno veselje.

Deset zapovedi za ženo.

Ljubi Izveličar je samo dva stanova povzdignil v sv. zakrament, namreč duhovski in zakonski stan in s tem je pokazal, da sta ta stanova njemu najljubša, pa tudi najbolj težavna, in zato tudi potrebujeta veliko mlačnosti iz nebes. Ker pa je ravnokar pustni norčavi čas in okoli nas se vse ženi in mož, hočemo mi tukaj mladim nevestam, pa tudi drugim poštenim zakonskim ženam dati nekaj nasvetov.

Zakonska imata biti kakor dve oči, kamor eno pogleda, pogleda nehoté tudi drugo, kadar eno joče, joče tudi drugo in če se eno od veselja zaiskri, žari od radosti tudi drugo. Zlasti naj si zakonska žena dobro v spomin zapíše te le zapovedi:

1. Ljubi svojega moža bolj kakor samo sebe in potem se ti bodo vse dolžnosti zdele lahke. Bodi mu zvesta do hladnega groba!

2. Pred možem ničesar ne skrivaj in ako si morebiti storila kake krivico, potem jo le možu razodeni in bodi uverjena, da te bo mož tem rajše imel, kadar bo videl, da si mu odkritična.

3. Zapomni si, da se za ženo ne spodobi „hlače nositi“, toda samo za dekle tudi ne smeš biti! Oba

imata enake dolžnosti in enake pravice. Požrtvalno, prizanesljivo, veselo in tolažljivo vselej spremljaj svojega moža na potu njegovega življenja, bodisi že v veselju, bodisi v žalosti.

4. Kaži, da se zanimaš za njegova opravila, poprašaj ga sem ter tje, kako je pri delu, ali tudi njegovega kratkočasia mu ne krati. Če na pr. prime nekterokrat za fajfo ali glažek, nikar mu za to ne zameri, kakor se to včas zgodi. Privošči mu nekterokrat veselje in boš videla, kako se mu s tem prikupis.

5. Za svojega moža moraš imeti vselej dovolj časa, nikdar mu ne odreči, če te prosi kake usluge.

6. Nikdar ne ajfraj! (Ne bodi ljubosumna) Nikdar ne poslušaj hudih jezikov in ne veruj, če ti kaka klepetulja prinaša pošte o tvojem možu.

7. Nikomu ne pripoveduj o vajnih domačih zadevah. Ljudje so hinavski, pomagali ti ne bodo, nasprotno, za hrbtom se ti bodo še smejali. Malo potrpi in ako sta se morebiti kaj malo sporela, potem ne da bi se dolgo kujala. Prismojaj se k svojemu ljubemu možku in takoj bo zopet vse dobro, verjami meni. Solnce naj nikdar ne zahaja nad vajino jezo.

8. Ne bodi jezična — to je strahovita napaka žen. Vse so mične, lepe, lušne, brhke, vesele, toda —

da se kmečki stan izkorišča. Tako, ljubi kmet, ne sme dalje iti, tako bi polagoma prišli vsi na kant! Ko pride kmečki stan do pogina, takrat bo prepozno, takrat gotovo ne bote vprašali drug drugega, ali si ti Slovenec ali Nemec, ali nemškutar, temveč stradali bote vsi skupaj! Toda postavite se le ob pravem času na lastne noge, ne bodete in ne smete biti uničeni, kajti z vami bi morala poginiti vsa država! Brez kmeta živi samo le vrag, nikakor pa papež, cesar, uradnik, duhoven, bogataš s polnim žakli denarja, berač z lačnim in praznim trebuhom. Kmet je tisti, ki redi in preživlja ves svet in za to žanje včasih le nehvaležnost in zaničevanje posurovelih ljudi. Zato ti tukaj, kmet, kličemo in prav od srca svetujemo, zapomni si vendar enkrat za vselej blagohotne naše besede in ubogaj nas: Prvaški dohtar in far ni tvoj prijatelj, ni tvoj naravni in poklicani voditelj! Nikdar se ne daj motiti s tistimi bedastimi besedami: Ja, pa g. dohtar in far so učeni! Da, res je, so učeni ti gospodje, pa za sebe in za svoj žep, ne pa za tebe, ljubi kmetič! Kdaj pridejo zopet volitve, bodisi državno ali deželnozborske, potem si izberite kmeta za svojega zastopnika, saj je med vami dosti bistrih glav, nikdar pa ne volite pravaškega dohtarja ali farja, s tem bi si, kmet, le sam na se kupoval karabač. Pogledajte le na gornještajerske kmete, ki so poprej bili tudi v okovih dohtarjev in farjev, ali zdaj so se, hvala Bogu, opostili nečastnih verig, zdaj imajo može iz svoje sredine kot zastopnike v vseh postavodajalnih zborih in lejte, obrnilo se je na bolje in lepa prihodnost se jim obeta za njih trud in za njih delo! Torej s prvaškim dohtarjem in farjem le proč od kmečkega korita! Žalostna statistika, ki vam jo kmalu priobčimo, bo vam jasno pokazala, koliko se lepih kmečkih posestev vsako leto proda od prvaških dohtarjev, in ti, kmet, bi jim še dalje veroval? Vsemu temu bo konec, kadar se kmet osvobodi od pravaškega dohtarja in farja, kadar bo imel v vseh političnih zastopih svoje ljudi, kadar bo spoznal, da narodno sovraštvo kmetu le škoduje in kadar bo veroval bolj lastnim močem in lastni pameti, kakor pa svojim hinavskim „prijateljem!“ Mi trdno verujemo, da se bodo tudi za kmeta vremena kmalu zjasnila ter da bo smel vsak kmet lahko, zadovoljno in ponosno reči: Res, kmečki stan je srečni

Deset zapovedi za moža.

Tiste so krajše, ker možje ne poslušajo radi dolgih „pridig“.

1. Ako si enkrat oženjen, potem veruj, da je tvoja žena najlepša in najljubša ženska na svetu, torej jo imej rad.
2. Veruj, da zakon ni kšeft, temveč nežna zveza dveh, iskreno se ljubečih src, zato se ne ženi brez ljubezni, temveč si izvoli nevesto, katero že natančno poznaš.
3. Vzemi si ženko iz svojega stanu, ne jemlji si nikdar starejšo kakor si ti in zapomni si, da denar na svetu še ni vse.
4. Ne gledaj toliko na lepo kožo in lepo lice, temveč si vzami za ženko tisto, ki je dobrega, vernega in usmiljenega srca. Lepo, reče lice hitro zveni in se zgrbanči, dobro srce tvoje ljube ženske pa tudi na stara leta ne izgubi vrednosti.
5. Ne očitaj ženi, ako je bila morebiti revna in ti veliko ni priženila. Dobra gospodinja je zlata in ti sočakov vredna, dobra gospodinja tri vogle pri hiši podpira, pravi resnično stari pregovor.
6. Tvoje najljubše kratkočasje in edino veselje bodi pri ženki, rodbini in gospodarstvu, ne po gostinah.
7. Nikdar ne pretepaš svoje žene, to je surovo in brezsrčno. Daj ji dobro, prijazno besedo, s tem več dosežeš kakor s palico. Ako pretepaš svojo ženo, potem s tem daješ strašansko pohujšanje in grd izgled svojim nedolžnim otrokom!
8. Tudi ti ne ajfraj, to je neumno. Ako si prepričan, da se medsebojno in odkritosrečno ljubita, potem je vsako ajfiranje (ljubosumnjenje) le šiba, ki si jo sam na se pleteš.
9. Skrbi za postenje in dobro ime svoje hiše. Gospodar, ki ni na dobrem glasu, tudi v zakonu ni navadno srečen.
10. Šparaj in ne troši po nepotrebnem. Danes morda po nepotrebnem kupuješ in zapravljaš, jutri pa boš morebiti še to moral prodati, cesar ti je treba. Pridnemu možu lakota le v hišo gleda, v njo si ne upa. Pobožen bodi vprito Boga, sramežljiv do sebe, pravičen vsakemu. Vsem zakonskim pa velja resnični izrek:

Kjer je vera,
tam je Bog,
in kjer je Bog,
tam ni nadlog.

Tako vam v prihodnost kličo vaš iskreni prijatelj „Štajerc“.

stan! Pesnik Mirosl. Vilhar pa poje v svoji lepi pesmici „Kmet“:

Ce kdo zaničuje
težki kmečki stan,
ta nima al' srca,
al' nima možgan.

Dopisi iz Štajerskega.

Iz Ormoža. Blizajóče se volitve v okr. zastop nas izzivajo poročati, katere osebe vladajo v tej važni korporaciji in kako in „kdo“ vodi vse njene zadeve. V to treba, da se ozremo na dobo zadnjih 25 let. Tistokrat še ni bilo v našem mestecu in v našem okraju narodnega prepira, Slovenci in Nemci so živeli v najlepšem soglasju. Po prihodu c. kr. notarja, dr. J. Geršaka pa so se nagloma razmere predrugačile. G. Geršak se je v kratkem polastil okr. zastopa in bil tako dolgo njega načelnik, dokler niso nenaklonjeni mu uradi njegovo opetno izvolitev priporočali — v nepotjenje. Ostal pa je še vedno absolutni vladar okr. zastopa. Zviti, gospodstvaželnji gospod je pač znal obdelavati tisto veliko kožo, ki se ji pravi: slovensko ljudstvo. S kraja jo je gladil, rahlo kartačil in mazal in mazal, da je postala mehka. V tem prekoristnem delu ni maral nobene pomoči, vse je sam opravljal. Osnovni je Čitalnico, pevski zbor, svojo ormoško posojilnico, imenitno društvo „Sloga“ itd. Vse te narodne naredbe je utaboril v svoji lastni hiši in ni načeloval. Tudi okr. zastop je — se vé — imel tam svoj sedež. To vam je bilo dela in ... zaslužka! Dr. Omulec je bil tistokrat še to, kar je približno „pik-poba“ v duraku, bil je samo sredstvo, ki se je po potrebi rabilo ali pa potisnilo v kot. Pa „svaka sila do vremena!“ pravi sosed Hrvat in si je že takrat mislil potuhnjeni dr. Omulec. In ni se varal. Na enkrat in nenadoma je bil dr. Geršak in sicer na rovaš „Sloge“, doli in ... vni, dr. Omulec pa gori. Znani središki „sami zo-se, niks-dajčpurgerji“ so ga porinili v ospredje in postal je po njih milosti načelnik. Sedaj je že precej pristrizeno kožo dobil „v delo“ dr. Omulec. „Kšeft je kšeft!“ si je mislil on in njegov hudi duh, vekovečni koncipient Pernat in tudi on je ustanovil svojo „okrajno posojilnico.“ Iz gole ljubezni, iz narodne požrtvovalnosti in praktičnih ozirov je tudi on tej molzni kravici omislil varno zavetje v svoji lastni hiši. Stvar se je prav dobro obnesla. Vsako majhno posojilo zahteva že poizvedbe, intervallacije, razne pisarije itd. in vse to nese lepe, lepe kronce. Zadeve okr. zastopa pa oskrbujejo Središčani in par drugih somišljenikov, Kočevar, Zdravec, Živko in neizogibni „kämérer središkega trga“, gostobesedni Kolarič, zapovedujejo, dr. Omulec pa pohlevno uboga. Te razmere so za Središčane velike koristi, kajti kmalu bodo imeli na stroške okr. zastopa k vsem svojim goricam prav lepe ceste. Za njih zahteve je vedno dosti denarja, za potrebe goraje polovice pa ne storijo ničesar. Občani in volilci zahodne polovice orm. okraja, združite se, da s pomočjo nesebičnih prijateljev predrugačite te slabe razmere v okr. zastopu! Nezadovoljnih je mnogo!

Iz Križevca pri Ljutomeru. V našem okraju je potrebna dež. gosp. zimska šola, ali gg. odborniki od slovenske strani, zlasti gg. Mursa, Paconja in Misja zadevo zadržujejo, da bi le šola ne prišla v Križevce. In to bi ne bilo pravično, ker Ljutomer ima že svojo viničarsko šolo, Mota in Oven imata svojo „Zadrugo“, le za Križevce je okr. odbor po mačesko dozda skrbel. Gospodarska šola sodi v sredino okraja, med velike vasi in bi nikakor ne bilo prav, ako bi jo potisnili čisto na ogrsko mejo. Ako je to res, da Ljutomerški in cvenški Slovenci za potrebe in za ljudstvo v resnici imajo srce in ne mislijo vedno le na svoj profit in svoj žep, potem se ne bodo dalje zoperstavliali dež. gospodarski šoli v Križevcih.

Iz Cirkovc pri Pragerskem. Suknja našega kaplana je jako prašna, zato te, dragi „Štajerc“, prav lepo prosimo, da tega dolgosuknježa nekoliko okrtiš. Pri nas namreč ga ne najdeš človeka, ki bi se ne brigal za pouk naše šolske mladine. Kakor je vsem znano, ustanovila se je

lani nemška šola na Pragerskem. Vse pametne stariše je to razveselilo, klerikalce pa razkačilo. Nekaj otrok je zapustilo šolo v Cirkovcih in zdaj hodijo na Pragersko. O tem je izvedel naš črnosuknjež in to ga je tako razkačilo, da je bil kakor bi ga bil veter s Pohorja sem dol prinesel. V šoli proti svojim učencem se je začel kregati in psovati Nemce in nekatere stariše, češ, taki stariši so neumni, ki dajejo svoje otroke nemški učiti. Povej nam le, povej, ali se nisi tudi ti učil nemškega jezika, saj bi zdaj drugače ne nosil dolge gosposke suknje! In v šoli je naravnost pokazal na nekega učenca ter nad njim zahrnil: „Ti si tudi eden tistih, ki si hotel iti v nemško šolo!“ in potem se je nad njim neznansko drl, da taki otroci pre najpoprej zavrnejo materin jezik in naposled postanejo berači. Mi pa tebi, g. Melhijor Zorko, prav po prijateljsko svetujemo, izpolnuj rajši ti svoje duhovske dolžnosti, veš dobro, da nisi ravno na najboljšem glasu po škofiji! Obnašaj se lepše pri spovednicah, na svetih mestih in posebno v šoli, da se ne bodo učenci vse vrste reči o tebi pogovarjali! Ne kali božjega miru, to je Kristusovemu nauku nasprotno! Ako pa se predrzneš še dalje šuntati in psovati, potem bomo odprli naše črno škatljo, katera vé o tebi jako fine „štiklece“ pripovedati, za prihodnjic ti zagodemo eno tako, da se boš kar zjokal. Zapomni si, da s putrom na glavi ne smeš hoditi na solnce. Več pobožnih faranov.

Od Sv. Martina pod Vurbekom. Pišemo v imenu večine župljanov in vprašamo tiste 4 osebe, kako ste se mogli tako nepremišljeno podpisati in nas v Fhposu kot lažnive dispovaltelje imenovati? Vprašamo vas, katera laž se je v „Štajercu“ o našem župniku postavila? Ali je mar laž, da se je župnik kaplana branil, ko je naš spoštovani ključar v imenu faranov zanj prosil pri g. kanoniku? — Ali je laž, da več faranov zavoljo župnika k njegovi božji službi ne hodi? Za to imamo več ko dosti prič. — Ali je laž, da je že veliko župljanov reklo, ako se ne bo boljše podučevalo in lepši izgled dajalo, da nas to bo spravilo ob vero? — Ali je laž, da župnik seje zgolj sovraštvo med ljudi, med svoje župljane in da ima v naši župniji več sovražnikov kot prijateljev? — Ali je to laž, da župnik rad k sodnji leta in še druge k temu šunta? — Ali je laž, da je hodil k sodnji pričevati za svojo kuharico Mačekovec? — Ali je to laž, da je župnik pustil pri cerkvi prostor zagraditi? — Ali jo to laž, da je dal kapelice za cerkvo olepšati, procesije s Sv. R. Telesom okoli cerkve pa že dve leti ni imel? — Ali je to laž, da so se župnikove krave okoli cerkve pasle? Za vse to imamo prič dovolj. — Ali je to laž, da je v farofi šest izb in župnik se izgovarja, da nima prostora za kaplana? Koliko osebam je to že pravil! — Ali je to laž, da mora vsak župljan poprej Mačekovco po župniku vprašati in še le takrat sme župljan ž njimi govoriti, kedar jih ona pokliče? — Ali je to laž, da župnik od broda jemlje denar, ki je le za kaplana namenjen? — Povejte nam, vi podpisani v Sl. Gosp., ki ste ravno sosed tistega starega moža, ki je bil zmirom pošteni, ali ga ni župnik po nedolžnem obdolžil tatvine, in še zdaj se tisti mož kakor tudi njegova žena zavoljo te krivice, namreč zavoljo obdolžitve pokradenega denarja v cerkveni kasi večkrat prav milo jočeta. Če vi rečete, da je to laž, potem se župnikom vred krivite tega poštenega moža po nedolžnem. — Ali je tudi to laž, da je župnik tudi nekatere druge farane podolžil, da so mu meso in špeh kradi? Zakaj pa jih je silil, da so morali v njegovi kamri nogo v sledi meriti? Še zdaj ga preklinjajo tako, da se pekel smeje! Še ni dolgo, kaj se je neki revež, ki zdaj berači, v neki hiši razjokal, preklinjal ter rekel: „Ta župnik Viher mi je kriv, da sem zdaj revni berač in moram od hiše do hiše kruha prositi, ko bi lahko svojo hišo in svojo službo imel! Ali odkar me je ta župnik tatvine obdolžil, nisem več srečen! On mi je krvavo škodoval, ker se vsak človek, posebno v moji službi kot pismonoša, mora strogo poštenja držati! In odvzeta mi je bila služba kakor tudi tajista hiša, ki mi je bila obljubljena, ako pošteno svojo službo 10 let opravljam. Celih šest let sem jo pošteno opravljal in bi jo bil tudi zanaprej, da ne bi me bil ta župnik ob mojo